

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

5. Dies Junii. Per sensus quasi per quasdam fenestras, vitiorum in animam introitus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

rum hostium eruptiones, vitam moliamur in caelum,
 atque ex ipsis difficultatibus, strenuè obnitendo, so-
 citè obluendo, victrices nobis ad aureas compa-
 remus, manubias colligamus, trophæa erigamus, &
 aureis lemniscis coronam indies nostram insigni-
 mus. Qui verè commotionibus illis non obstitunt,
 credi non potest in quot pericula se induant, quot
 pedicis illaqueent, quot clades animi, & dedeco-
 mentis patiantur. Nam in simili animo, ut in tumultu
 Gallico denuntiato, semper ad sagum, & mucrone
 decurritur, semper classicum inflatur, & bellicum
 canitur, nec aliud quàm illud Maronis auribus per-
 petuò insonat, *Arma viri, rapite arma viri*. Furor,
 Bellona circumueunt, concitantur ardentibus radiis
 tartaro emissæ Eumenides, fit conjuratio, pax & quies
 obturbatur. Frustrà igitur domi solus est, qui ventu-
 perturbationum in locum omnem rapitur, & nun-
 quam secum, semper extra se, ubique est. Nec solitu-
 dinis, aut noctis silentium illi pacem, & quietem ad-
 fert, cui passiones forum, & tumultum fabricantur.
 Ne servias, gere ut olim Romani, bellum in servos,
 hoc est serviles, & viles affectus, quos nisi extermines,
 experieris in te protervos. Sequere ergò consilium
 Poëtæ:

Ejicias servos, quos noveris esse protervos.

5. DIES JUNII.

Per sensus quasi per quasdam fenestras, vi-
 tiorum in animam introitus est. *S. Hieron.*
l. 2. in Jovin.

Junius.
Sensus, ja-
nuæ mor-
tis.

I. **P**er incuriam in custodiendis sensibus, planè in negotio salutis fimus incurii, & prorsus insensati. Sensus, oraculo Jeremiæ, sunt fenestræ mortis, judicio S. Gregorii, sunt (a) *jannæ mentis*, per quas ingreditur conscientia, editura magnas in animo strages, in pectore clades, totamque interiorem Rempublicam everfura. Hinc si sensus, rationis fræno non coërceantur, mentem effœminant, & ceream, facilemque reddunt ad suscipiendas omnes libidinis titillationes. Fit autem illa effœminatio, atque in vitium prona mollities, à voluptate, quæ congenita nobis, & intimis visceribus illita, contagione suâ totum corpus inficit. Per has Fenestras, fit aditus in intima mentis adyta, vix metropolis, & arx mentis capi potest, nisi per illas portas irruerit hostilis exercitus. Ad illas animi portas subsident in insidiis concupiscentiæ, voluptas, & tartarearum legionum princeps dæmon, ut si tantillum mens à custodia, vigiliaque sua desciverit, subito ingrediantur, inexplacabili nostrâ calamitate si vel rimam inveniat concupiscentia, per quam intus possit irrepere, blanditiis, aut aureis cincta telis, & loricata voluptate, pedē figit, tanquam in suo. Possessio acquiritur, ut magni ajunt Juris-consulti, *etiamsi in angulo tantum ingre- diatur*. Quod nusquam verius fortè videbitur quàm in sensuum voluptate, ac concupiscentiæ hoc introitu, quæ vel ad latum unguem admissa violentum domini- um occupat.

III. Non imitemur Celtas, nec Æthiopes: illi

jannas

(a) Ser. 9. Gregor. Moral.

(a) *jannas edium nunquam claudunt*, inquit Nicolaus Damascenus, hi (b) *domus sine foribus clauduntur*, teste Stobæo. O quot reperiuntur his similes, qui summâ impudentiâ, aut impietate sic patentes latentes, & apertos habent, atque ad omnia excipienda paratos, ut insidiantem undique voluptatem, atque ad portas volitantem, cum dæmone invitare vel le videantur. Quanta est insânia illorum, qui cum tantur summâ licentiâ, & effrenata libertate sensuum, oculos habeant vagos, gestientes, lenocinantes; aures prurientes, & quibuscumque excipiendis inhiantes, tactus lasciviam nullo modo coercant, ex aliis denique sensibus voluptatem aucupentur; se tamen non modò tutos, sed securos, ac periculo vacuos, & præsidio suæ constantiæ sat robustos autumant. Quî fieri potest, quin sint vicini exitio, proximi præcipitio, qui sensuum lenociniis obedientes, & haurientes undique voluptatem, apertis omnium sensuum januis, omne genus licitæ, illicitæ delectationis excipiunt, ut caupo quoscumque hospites, peregrinos, advenas? Quid hic aliud sequetur, quàm ut dæmon illic cum suis satellitibus ingressus, duro, ac crudeli dominato animæ castellum occupet, & suo barbaro imperio subjiciat, pro libidine agat quæcumque?

III. Propter sensus sine cautela custoditos, cupimus, irascimur, gestimus, invidemus, æmulamur, solliciti sumus, & expletâ voluptate, per quandam penitudinem iterum accendimur, volumusque facere quod fecisse denuò pœniteat. Igitur cum per has portas, quasi quidam perturbationum cunei ad arcem nostræ mentis intraverint, ubi erit libertas? ubi

forti

(a) *De morib. gent.* (b) *Serm. 42.*

fortitudo? ubi salutis cura? ubi de Deo cogitatio? Ob
has rationes multi ex antiquitate Philosophi reli-
querunt urbium frequentiam, fori tumultus, homi-
num fremitus, & hortulorum amœnitatem, ubi ager
irriguus, & comæ arborum, & sursurri avium, fontis
speculum, rivus immurmurans, & multæ illecebræ
aurium, ac oculorum lenocinia, ne per hæc oblecta-
menta animus palabundus extra se vagaretur, & in-
tra se vexaretur. Pericula quæ nobis imminet ex
sensibus, his verbis perstringit D. Ambrosius: (a) *Re-
spexit oculus, & sensum mentis invertit; audivit au-
ris, & intentionem inflexit; inhalavit odor, & cogita-
tionem impedivit; os libavit, & crimen retulit; tactus
contigit, & ignem adolevit.* Si fueris ut Argus cento-
culus circumspectus in servandis sensibus, visus in re-
bus conditis videbit salutare Dei; auditus percipiet,
quid loquatur in eo Dominus; gustatus libabit, quàm
suavis sit Dominus; odoratus hauriet suavitatem o-
doris sancti, tactus osculum sponsi expetet. Ne ergò
mihi contingat quod dicit Poëta, invigilabo sensibus.

Perdo animi census, nisi fr anem carcere sensus.

6. DIES JUNII.

In aula nunquam fui quietus, extra aulam
nunquam inquietus. *S. Norbertus.*

- I. **D**omicilium Quietis, digito demon-
strat Auctor Ordinis Præmonstraten-
sis. Satius est esse quietis compotem,
vel

(a) *L. de fug. secul. c. i.*